

Silkeborg og Nyborg, der vil komme saadanne Undervisningsplaner, der vil komme saadanne rundt omkring fra. Der er ogsaa i Esbjerg vedtaget saadanne Planer med samme Undervisningstimeantal. Jeg tror ikke, at nogen af de Byer, hvori det er vedtaget, er tilbøjelig til at forandre Standpunkt. Det har vist sig ganske udmærket at have 2 Timers Religionsundervisning. Lærerpersonalerne er velfornøjede, og i Esbjerg har Lærerpersonalet bestemt nægtet at gaa med til et større Timeantal. Det forekommer mig derfor ganske besynderligt, at Ministeren nu vil staa bestemt paa det andet Standpunkt. Det maatte dog være naturligt at rette sig efter Lærerne, naar de finder 2 Timer tilstrækkeligt. Navnlig for de højere Klassers Vedkommende er det jo ganske umuligt at faa 3 Timers Religionsundervisning. Vi maa ikke gerne komme over 36 Timer om Ugen, men skal vi have det nødvendige Timeantal i Dansk, Regning og andre nødvendige Fag og ogsaa lidt til Historie og Geografi og lignende Fag, er det ganske umuligt at faa 3 Timer til Religion. Det vilde ogsaa være naturligt i Folkeskolen at have mere Plads til Gymnastik og Sløjd og for Pigernes Vedkommende tillige til Husgering og Haandgering. Skal der blive Plads til alle disse Ting, kan der ikke blive 3 Timer til Religionsundervisning. Hvis Ministeren vil forsøge at lave Normaltimeplaner, vil han se, at det er en næsten uløselig Opgave. Det har vist sig i de senere Aar ved Prøver i Danskundervisningen, at Folkeskolens Børn har været ret langt tilbage i det Fag. Der maa derfor stilles det bestemte Krav til nye Undervisningsplaner, at der bliver et langt større Antal Danstimer end hidtil. Danskundervisningen i vor Folkeskole maa kunne drive det saa vidt, at Børnene, før de forlader den, kan skrive et nogenlunde rent Sprog. Det er meget langt fra, at det har været saaledes hidtil. Skal vi naa det Maal, gaar det ikke an at stille Krav om tre Timers Religionsundervisning, saa selv om Ministeren maatte have Sympatier i den Retning, vil jeg meget henstille, at han gaar bort fra det Krav. Det vil i Virkeligheden ødelægge Timeplanen, og jeg tror heller ikke, det gaar af uden Sværds slag, som et æret Medlem sagde, hvis det Krav søges gennemført.

Jeg skal ikke paa dette Tidspunkt komme ind paa en Debat om Spørgsmaalet Fru Thit Jensen, men vil gerne sige til det ærede Medlem Hr. Carlsen-Skiødt, at det forekommer mig, at saavel han som det ærede Medlem Hr. Pinstrup var langt paa

den anden Side af Rimeligheden, naar de talte om de Fortattere, de vilde have ud af Finansloven. Man kan bedømme Fru Thit Jensen mere eller mindre velvilligt. Jeg mener ikke, at hendes senere Produkter er synderlig værd. Det sidste har jeg ikke læst, og det næstsidsste, „Hamsteren“, synes jeg var det rene Pjat, som der ikke var megen Anledning til at se velvilligt til, men Fruen har tidligere skrevet Bøger, som viste Talent, og der er ingen Mening i, at vi her giver os til at stemme Fortattere ud, selv om man ogsaa maatte mene, at de i enkelte Tilfælde ikke havde været heldige. Jeg vil derfor anbefale mine Meningsfæller ogsaa at stemme imod det af de ærede Medlemmer Hr. Carlsen-Skiødt og Hr. Fibiger stillede Ændringsforslag.

Rode: Nogle af Talerne har om Fortatterlisten sagt, at den trængte til et Gennemsyn. I den Anledning synes det mig rigtigt at gøre opmærksom paa, at dette Gennemsyn blev foretaget i Fjor af den højtærede nuværende Undervisningsminister, idet han i Fjor overfor Finansudvalget udtalte, at han kunde ønske at tilvejebringe en anden Ordning, end der da fandtes, og samle paa Listen „de faste Understøttelser“ alle dem, der fortjente det, give Statsunderstøttelsen den Størrelse, som maatte anses for passende nu, hvor man var i Færd med at gaa bort fra midlertidige Dyrtidstillæg, og endelig tilføje de nye, som burde være med. Efter at Ministeren havde haft Lejlighed til mellem anden og tredje Behandling at overveje alle de Spørgsmaal, fremlagde han et Forslag til en Ordning, som derefter blev tiltraadt af Finansudvalget. Gennemsynet er altsaa foretaget paa det kyndigste Sted og er tiltraadt først af Udvalget og derefter af hele Rigsdagen. Naar den højtærede Minister imidlertid nu overfor en Bevægelse, der har rejst sig, og som har forskellige Udspring — dels det Udspring, som kan findes i Søby-Kredsen, dels det Udspring, som det ærede Medlem Hr. Carlsen-Skiødt har givet Udtryk for, og dels den almindelige stedfindende Diskussion om Beparelser, der altid kaster sig hen der, hvor det er lettest at tale om Beparelser, og hvor det vil faa det mindste Resultat, selv om de skulde blive gennemført — vil underkaste hele Ordningen af Kontoen en ny Overvejelse, vil jo ingen gøre nogen Indvending derimod.

Jeg skal dog med Hensyn til den højtærede Ministers Skildring af de faste Understøttelser sige, at vel er Ministerens Fremstilling af hver enkelt Fase i denne Udvik-